

השר כץ שכח את הכותרות שבהן זכה כמה ימים לפני המועצה, כשהודיע כי הוא תומך בפרישה מ"הממשלה המקולקלת" לדבריו. גם כץ, שאינו חבר-כנסת, שוכן נע לבסוף לדבוק בליסאוו. ח"כ שלמה אליהו, שהצהיר ערב המועצה, כי יישאר בתנועה רק אם היא תפרוש מהממשלה, אמנם הגיע לשיבה, אך פרש מסנה ב"שלב מוקדם, הרבה לפני ההצבעה. לדבריו, הוא היה מוזמן לארוחת-ערב.

אולי מתוך בושה ישב ממי דה-שליט בשורה האחרונה באולם הקטן. הוא היה אבי ההצעה, שכונתה משום-מה "הצעת פשרה", שהצילה את ידיו ותמיר. הצעת הפשרה של דה-שליט תחקק בוודאי בספר הקוריוזים של הפוליטיקה הישראלית. הי דמוקרטים לא יפרשו מהממשלה, אך גם לא יתבעו מהממשלה שום צעדים להב"ר אתה. שריה ייפגשו עם ראש-הממשלה ועם השרים הבכירים, ויביעו בפניהם את רעיונותיהם בנושאי חקיקה. הסביר זאת ידיו: "עכשיו אנחנו נוכל ללכת לראש-הממשלה לא רק בשם שלוש-החברים, אלא בשם התנועה כולה." איש מחברי המועצה לא פרץ בצחוק.

לתת עוד

"שאנס" אחד

במאבק של הרגע האחרון ביקשו ה"שרים" להציל את מקומותיהם על המפה הפוליטית לעוד תקופת זמן. לכל ברור שהמפלגה הדמוקרטית פשוט אינה קיימת עוד. שלושת שריה מייצגים בקושי את עצמם. הסקר הנדיב ביותר מעניק למפלגה זו 0.2 אחוז בבחירות הבאות, תהיינה אלה כאשר תהיינה. אולם תמיר זקוק למירווח נשימה כדי שיוכל למכור עצמו, לכל המרבה במחיר, כדי להבטיח את הישארותו על המפה הפוליטית. ב"נחיים אין קופצים רבים על הסחורה ואין לה קונים.

כדי להרוויח את הזמן הזה גייס תמיר ביום הראשון שעבר את כל הכוח הרטרורי שלו. כשהוא נעזר בידיו, שכבר מזמן הפך נושא כליו האישי, ביקש שריה-המישפטיים מארבע עשרות חברי המועצה של התנועה שלו, שכלל הנראה הם גם ארבעת עשרות חברי התנועה כולה, לתת לו, לידיו ולממשלה עוד "שאנס" אחד. העובדה שלא נשמעו רעמי צחוק באולם, מיד לאחר ש"תמיר ביקש זאת, מצביעה על כך ששרידי חברי התנועה ירדו לחלוטין מהפסים.

במשך השנתיים האחרונות ביקשו תמיר וידיו להעניק לממשלה שבה הם חברים ולעצם חברותם בממשלה זו עוד הזדמנות. בפעמים הראשונות הם היו מצביעים על הישגיה של הממשלה וגם מאיימים איומי סרק לכיוון בנין. השבוע הם כבר לא יכלו להצביע על הישגים וגם לא היתה להם התוצפה לאיים. השבוע הם פשוט ביקשו הזדמנות, בתירוץ של דחיית חזרת המערך לשלטון.

ידיו גם ניסה לשחק את מישחק הפריי-מדונה: "קראתי בעיתונים שיש חברים המבקשים ממני לעזוב את החיים הפוליטיים אך פוחדים לומר לי זאת. אני רוצה הצבעה על נושא זה. אם הרוכב יאמר שאני צריך ללכת אני אעשה זאת בצער ובגאווה על התנועה." דויד מושין לא פחד. איש בעצם לא פחד לומר לידיו ללכת. אבל מושין לפחות טרח לומר לו זאת. אך הציבעה לא נערכה וידיו לא הלך.

במשך שעות ארוכות נאמו ידיו ותמיר בלהט רב בפני עסקנים מליגה נמוכה בצבי זינדר מירושלים, בפני מורדים ללא שנינים כמושין, אבנר פרץ ואלי אייל ובפני חברי מועצה בעלי שם מפוקפק כח"כ עקיבא נוי. בסופה של מועצה הם הצליחו. שארית הפליטה הוכיחה שאינה מבקשת את מנהיגיה ונתנה רוב לתמיר וש"ת.

אולם השאנס שניתן היה השאנס האחרון. לכל מי שעזב את הישיבה שפוף ראש היה ברור שהוא חזר בפירפור האחרון של התרמית הפוליטית הגדולה ביותר שידעה המדינה מעודה: התנועה הדמוקרטית יותר לא יהיו שאנסים, כי יותר לא יהיה מי שיתן אותם וגם לא יהיה מי שיקבל אותם.

יוסי ינאי

דוגמנית הלזי בעבודה

עבודה לפני הנאה

שאמדוד, ואמר שהוא יתן לי חולצה מתנה אם אני אשכב איתו. אז אני אמרתי לו: "תקשיב, אם אתה חשבת לבוא אלי הביתה ולשכב איתי, אז היית צריך לומר לי שאנחנו נקבע פגישה לבילוי, אבל לא לספר לי סיפורים. יתכן שיבוא לי עליך, אבל אם אתה מציע לי עבודה או קודם בינונס, אחריכן פלזר."

סוג הגברים שלי זה ככה: לא משחק לי יופיו של הגבר או מכוניות היפה, כי יוצא לי להכיר הרבה גברים עם מכוניות יפות. גם ביתו היפה לא משנה לי, אלא היחס. כן, היחס. זאת אומרת איפה הוא נפגש איתי, לאן הוא לוקח אותי לבלות, אם הוא מזמין אותי רק לקפה או לביתו, או אם הוא רוצה בביתי, היחס. אישית אני אוהבת לבלות במקום שיש בו הרבה אנשים, אבל סולידי.

אני מתעניינת גם בספרים, ובעתיד אני רוצה לעסוק בקולנוע או להיות רקדנית. תמיד אהבתי לרקוד, בעיקר לפי הקצב. אני מקווה שאצליח, כי אצלי יש עיקרון — קודם העבודה אחריכן הבילויים.

ביל לשבת, להכיר יותר טוב, איך שהוא בא. הוא נצמד אלי, והתחיל לגעת בי. אני סרבתי, לא הסכמתי, כי לא בא לי עליו. פעם שמעתי שבשכיל להיות דוג"מנית אני צריכה להיות סימפטית ולשכב עם גברים. סימפטית — כן, אני סימפטית. אבל לשכב עם גברים, להיות, איך ש"אומרים, דוגמנית חופשייה — לזה אני לא מסכימה. אז חשבתי לעצמי — בילויים כן, אבל לשכב — פה צריך להתנהג בחוכמה. אותו אופנאי לא התקשר יותר.

היופי לא

משחק לי

היה גם סוכן שהכיר אותי סתם ב"רחוב, ומה הוא אמר לי? "אני רוצה שאת תמדדי בגדים ואנחנו נבלה." אני אמרתי לו: "אני מוכנה לבלות איתך, אבל אם אתה סוכן רציני ובאמת מתפעל ממני אז תראה לי."

הוא בא אלי הביתה והביא איתו בגדים

שיהיה לי קל לאתר אותו. כי אחרת אני יכולה לבלות איתו כל היום ולא אדע ממנו שום דבר וזה לא טוב.

לא משנה

צבע העור

מה שאני אוהבת זה חברה ואנשים וחוכמת-חיים, אבל יש לי גם תחביבים כמו טיולים, ריקודים, מסעדות טור, בות, ספורט וריצה. אני רצה הרבה לי מכולת, רצה למפונות כשאני ממחרת. בים, ממקום למקום וגם רצה לפעמים בים. אני גם מחבבת אנגלית, הייתי גם בחוץ לארץ, ביוון ובמילאנו, שם ביקרתי מישהו פחה שלי. שם התרשמו ממני האנשים כי התלבשתי לבוש נאה. האנשים שם רצו שאני אצטלם צילומי עירום, אבל לא רציתי כי התחביב שלי הוא יותר כל מיני תמונות מיוחדות כמו חצי סקס או לשים עלי דברים מיוחדים כמו ריקמות על חלק התחתון של גופי, או בד או תכשיט מיוחד, מה שמתאים לגוף שלי, אבל עירום מלא — לא. אני פשוט לא אוהבת את הגסות הזאת. לעשות פוזות מיוחדות. את זה אני אוהבת. כוונתי לי צורה יותר אמנותית. בחוץ-לארץ גם פגשתי כושי מניגריה, בן 30. קראו לו דיקסון. הוא היה מאד נחמד. הפריע לו שאני מצטלמת בעירום. בכלל הוא לא רצה את מיקצוע הדוגמנות. אני חושבת שאחרי שהראיתי לו כמה תמונות שלי זה פשוט לא מצא חן בעיניו או שהוא קינא, או עבדתי כחברנית וכמלצרית. באנו לי ארץ גרנו באילת. התינוקת היא ממנו. בכלל לא היו לי בעיות שהוא כושי. אני אוהבת אותו והסכמתי לחיות איתו כל הזמן, אבל הוא לא רצה להישאר בארץ, רק רצה לחזור לארץ שלו ואני לא הייתי מוכנה לגור בניגריה או נפרדנו.

היו בהורות ששאלו אותי איך אני מסוגלת להתנשק איתו ואם אני לא פוחדת ממנו בלילה וכל מיני שאלות שרק הציחיקו אותי. הייתי עונה לכולם שזאת אהבה ולא משנה לי צבע העור שלו. רק אמא שלי לא הסכימה כי רצתה שאני אהיה עם ישראלי, יהודי ולבן.

להכיר

יותר טוב

פעם פניתי לאופנאי הוא אמר לי: "בואי, תעלי למעלה, נראה את ה"מידות שלך". אז אמרתי לו שהמידות שלי מופיעות בכרטיס-הביקור שלי אז כשבאתי לאופנאי הזה אמרתי לו: "שמי אנה, והמידות שלי הן ששימונה וזהו. בכל זאת הוא עלה איתי למעלה כדי למדוד בגדים, וראה שזה באמת מתאים לי. אחריכן, אני לא יודעת איך זה קרה, הוא לא ישר נגע בי, אלא שאל אותי אם אני פנוייה לצהרים. אני חשבתי לי ארוחת-צהריים, אז אמרתי לו: "כן". הוא אמר לי שיש לו עכשיו כמה שעות זמן ושהוא צריך להתיעץ עם המודליסטית שלו, ולקח אותי לאיזה בית של חבר שלו.

שאלתי אותו: "אתה לוקח אותי לבית הזה בשביל מה?" אז הוא אמר לי "בש"

אנה כאם

לולות על עירום